

DOM

afsagt den 21. april 2017 af Vestre Landsrets 6. afdeling (dommerne Michael Ellehauge, Hanne Kildal og Chris Olesen) i ankesag

V.L. B-1220-16

HK Danmark som mandatar for A

(advokat Mie Andersen, København)

mod

Randers Kommune

(advokat Jens Lund Mosbek, København)

Retten i Randers har den 11. juli 2016 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. BS 5-1377/2015).

Påstande

For landsretten har appellanten, HK Danmark som mandatar for A , gentaget sine påstande for byretten.

Indstævnte, Randers Kommune, har påstået dommen stadfæstet.

Forklaringer

A og B har afgivet supplerende forklaring for landsretten.

_____ A _____ har supplerende forklaret, at hun forventede, at kommunen selv ville tage initiativ til en arbejdsprøvning efter Beskæftigelsesankenævnets afgørelse. Hun har i 2013 en enkelt gang forgæves ringet til kommunen og fået oplyst, at hendes sagsbehandler var sygemeldt.

_____ B _____ har supplerende forklaret, at kommunen i 2016 har afsluttet om-kring 3.000 sygedagpengesager. Heraf er langt de fleste afsluttet ved, at modtagerne er blevet raskmeldt. Efter loven skal der foretages en afklaring af arbejdsevnen, hvis der er behov for det. Det kan ske enten ved afklaring af de helbredsmæssige forhold eller gennem iværksættelse af virksomhedspraktik. Der kan sagtens være en række sager, der afsluttes uden afklaring ved virksomhedspraktik, men alene efter vurdering af de lægelige oplysninger. Sædvanligvis indhentes der lægelige oplysninger, inden man visiterer til virksomhedspraktik.

Procedure

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter den afgørelse, som Randers Kommune traf den 20. april 2012 efter sygedagpengelovens § 7, vurderede Randers Kommune, at _____ A _____ ikke længere var uarbejdsdygtig. Den omstændighed, at Beskæftigelsesankenævnet den 11. oktober 2012 ophævede kommunens afgørelse, fordi nævnet vurderede, at _____ A _____ fortsat var uarbejdsdygtig, medfører ikke, at der er grundlag for at pålægge kommunen noget erstatnings-ansvar i anledning heraf.

Ved ankenævnets afgørelse blev det fastslået, at _____ A _____ også havde ret til udbetaling af sygedagpenge efter den 30. april 2012, men efter sygedagpengelovens § 24 var dagpengeperioden på tidspunktet for nævnets afgørelse udløbet allerede den 31. juli 2012, idet _____ A _____ på det tidspunkt havde fået udbetalt sygedagpenge i 52 uger. _____ A _____ havde dog mulighed for en forlængelse af sygedagpengeperioden efter § 27 med yderligere 39 uger, hvilket indebærer, at _____ A _____ ville være

berettiget til dagpenge indtil den 30. april 2013.

I begrundelsen for Beskæftigelsesankenævnets afgørelse af 11. oktober 2012 er anført, at nævnet vurderede, at der var behov for en arbejdsprøvning af A for at kunne afklare hendes arbejdsevne, og hvilken type arbejde hun kunne bestride med den aktuelle helbredsproblematik.

Randers Kommune tog imidlertid ikke efter afgørelsen skridt til nogen arbejdsprøvning, men krævede i november 2012 yderligere lægelige oplysninger, og en ny generel helbredsattest forelå i januar 2013. Det må efter de foreliggende oplysninger lægges til grund, at der først i efteråret 2013 blev taget skridt til en arbejdsprøvning, som herefter foregik fra den 2. januar til den 28. maj 2014.

Den 11. oktober 2012 var kommunen klar over, at A's ret til sygedagpenge efter en eventuel forlængelse ville ophøre pr. 30. april 2013. Efter § 1 i sygedagpengeloven har loven bl.a. til formål at medvirke til, at den sygemeldte genvinder sin arbejdsevne og vender tilbage til arbejdsmarkedet så hurtigt som muligt.

Under hensyn hertil havde kommunen en særlig forpligtelse til at sikre, at der – som anført i Beskæftigelsesankenævnets afgørelse – inden for rimelig tid blev taget skridt til at gennemføre virksomhedspraktik eller andre afklarende foranstaltninger for at vurdere A's arbejdsevne. Den omstændighed, at A's sagsbehandler i 1. halvår 2013 havde et løbende sygefravær, fritager under de foreliggende omstændigheder ikke kommunen for denne forpligtelse.

Da kommunen efter de foreliggende oplysninger først i efteråret 2013 tog skridt til at søge A's arbejdsevne afklaret, finder landsretten, at kommunen under disse særlige omstændigheder har handlet ansvarspådragende.

Kommunen traf den 9. oktober 2014 afgørelse om, at A var berettiget til fleksjob, og hun fik med virkning fra den 14. oktober 2014 bevilget ledighedsydelse, som hun oppebar indtil den 1. januar 2016, hvor hun blev ansat i fleksjob.

Under hensyn hertil skal erstatningen fastsættes til det tab, som A må antages at have lidt i perioden efter den 1. maj 2013 og indtil det tidspunkt, hvor hun kunne være kommet i fleksjob, hvis Randers Kommune havde behandlet hendes sag med den fornødne hurtighed. Da det er forbundet med en vis usikkerhed, hvornår hun ville være bevilget ledighedsydelse og ville være kommet i fleksjob, fastsættes erstatningen efter A's subsidiære påstand skønsmæssigt til 250.000 kr.

I dette omfang tager landsretten således A's påstand til følge.

Efter sagens udfald sammenholdt med parternes påstande skal Randers Kommune betale sagsomkostninger for begge retter til HK Danmark som mandatar for A med i alt 83.000 kr. Beløbet omfatter 8.000 kr. til retsafgift og 75.000 kr. til udgifter til advokatbistand.

Beløbet til dækning af udgifter til advokatbistand er inkl. moms, da A ikke er momsregistreret. Landsretten har ved fastsættelsen af beløbet lagt vægt på sagens økonomiske værdi og dens omfang.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Randers Kommune skal til A betale 250.000 kr. med procesrente fra den 30. oktober 2015.

Randers Kommune skal betale sagens omkostninger for begge retter til HK Danmark som mandatar for A med 83.000 kr.

Det idømte skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Michael Ellehauge

Hanne Kildal

Chris Olesen

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 21. april 2017

Randi Bruhn Madsen

retssekretær